

World Music Days

05 NOVEMBER 2012 | Maarten Beirens

Een ‘wereldtentoonstelling van de hedendaagse muziek’, zo kan je de ISCM World Music Days omschrijven. Tien dagen lang trok het programma als een karavaan door de Belgische concertzalen. Op de affiche: composities uit de hele wereld, uitgevoerd door Belgische ensembles en gecombineerd met eigen keuzes van al die uitvoerders, waaronder veel recent werk van Vlaamse componisten. Na de passage in onder meer Brussel, Leuven en Gent, pikten we de slotdagen mee in het Concertgebouw en de Singel.

Waar staat onze muzieksce ne in internationaal perspectief? De World Music Days boden een uitstekende gelegenheid om op die vraag een antwoord te zoeken.

De inzendingen van de ISCM zijn uiterst divers (want uit alle hoeken van de wereld), maar tonen zich gemiddeld veeleer traditioneel.

De schaarse componisten die w l op zoek gaan naar een experimentele, verregaande aanpak, vallen dan ook vanzelf op. De Servische Jasna Velickovic, bijvoorbeeld. Zij werkt met elektromagneten om metalen onderdelen van muziekinstrumenten te laten trillen en zo klank te genereren zonder de instrumenten aan te raken. In haar Last song (gespeeld door Blindman) zijn dat metalen lamellen van Afrikaanse duimpiano’s, die versmelten met elektronische klanken en uitmonden in een groot citaat uit Richard Strauss’ Vier letzte Lieder. Experiment en laatromantische traditie zinvol integreren: het is niet evident, maar werkte toch sterk.

Het traditionalistische overwicht in het programma heeft er ook wel mee te maken dat vooraanstaande vernieuwende componisten andere circuits dan de World Music Days hebben. Maar dat neemt niet weg dat de Vlaamse componisten zeer positief uit de vergelijking kwamen, precies omdat vernieuwende impulsen (alternatieve speeltechnieken, integratie van elektronica enzovoort) op een heel vanzelfsprekende manier versmolten zijn. Zelfs de Vlaamse werken met vrij klassieke vertrekpunten getuigen steeds van een forse dosis lef en originaliteit.

Het uitgekende ritueel voor blokfluit, sculptuur en projecties (Parcours) van Annelies Van Parys en Anneleen de Causmaeker (bij Champ d'Action) paarde een doorgedreven inzet van alternatieve speeltechnieken aan een zeer fysieke presentatie. Ook Frederik Neyrinck, van wie verschillende werken uit zijn Gestalt-cyclus bij Blindman en I Solisti del Vento te horen waren, viel op door de intelligente integratie van alternatieve speeltechnieken in een uitgebalanceerde structuur. De passage in Gestalt V waar twee trombones hectisch tekeer gaan maar toch op het randje van de geluidloosheid balanceren, gaf blijk van zijn talent om dat soort keuzes heel expressief in te zetten.

Meer ingetogen van sfeer, maar daardoor des te treffender, was Avec diamants extrêmes van Filip Rathé (door Spectra). Iedere delicate klank haarfijn uitgewerkt in een Morton Feldman-achtige, onwereldse schoonheid: een van de beklijvendste momenten van de voorbije dagen.

ALLE ARTIKELS VAN DE LAATSTE 24 UUR » (/NIEUWS/MEEST-RECENT)

Meer?

Lees de volledige krant digitaal.

(<http://www.standaard.be/plus/ochtend>)